

pärrast nisuggust waerva piddi näggema? ! Ma näen selgest et minõ lassulks fölk nõnda piddi sundima; wistist ollete seie tulnud, mulle targa nõu ning vägges wa rammo läbbi kuninga kohto ees abbi saatma. Ma tahsin omme isse senna minna, eht lül selgest teadsin kudda furri südda ja walleseel mind alwals on teotanud; agga et suta ollen, sepärrast tahsin tutsumata kohto ette astuda ja wallejuttud tühhaks tehhha. Ollesin jubba tähiagi teele läinud, agga ollen poolaiglane, köht näppiötäb kibbedast, mis mul iggas ford juhtub, kui üht alwa roga föön, mis mo sehhha ei kannata. Mis roga siis täna sõite, armas onno-poeg? Küsis Messikäp, ja lawval rebbane kostis: "Armas onno! mis se räkimine teile aitaks, kui oma ädda tunnistan. Teate issegigi kehwa mehhhe luggu; wai minisuggune roga wöib wallitseda, pean sellega leppima mis kätte juhtub. Jal ei tösta ma kehwuse pärrast kaebtust, waid föön oma perrega kui mells middagi parremat roga lätte ei juhtu, messikärgi nähta kustutusels; sest färje-met on iggal aal lialte leida. Peaks wania vattune kehha alwa toito parremine sallima, siis ollesin sellega rahkul, agga näte isse, mis kioduriks ma ollen läinud. Mis inimene issuta väggise allla nelab, se ei sa jal jõudo kossutama. "Messi teeb mul föhhule vägga kibbetad paffi!" ütles rebbane ja wöitis kappaga föhhust linni. — Oi, oi, onnopoeg! ütles imestades pettetud karro: mis iñejutto pean teie suust kuulma!

Mis teie met põlgate ja ärralaidate, messi on üls kallis toit. Õdt möda tunnistan teile: färje-messi on minõ föige armsam roog, ja kui wööksite mulle täna öhto mööne sütäic met tallitada, siis ei pea se mitte teile kabjuks tullema. "Onno!" ütles rebbane: "teie ehk tahhate mind pilgata." Gi, Jumala eest mitte, kostis farro, ma rägin töt. "Teie iggatsemist," ütles rebbane, "wöin ma ölpaste täita. Verota kaks maad meilt eemal ellab üls rikkas talloperre: mees, kellel linno-aed ja ni rohkest messipuid on, et teie föige oma sugguwöössaga rohkest toite leiaksite." Messikäp farro näpas naeratades leeli, ta olli vägga maijas mee järrele. Kallis onnopoeg! ütles ta palve keelil, juhhatage mulle teed linno-ajale. Õdeste, kui ma teie abbiga täna öhto kohhu täia met saan, siis ei tahha ma sedda sõbrust ial teie waasto ärrauhustada. Reinowadder kostis pilgates: "Teie peate, waña kallis, nisugguse ferre täie met sama et watsa lippub rebenema! Ja ehk lül isse veel poolaiglane ollen, tahhan teie sõvinnist täites teejuhiks lasa tulla; sest wööte nähha kui vägga ma teid armaetan. Teie ollete, kallis onno, mul föige armsam suggulane Ma peal; teie pärrast lähhelsin tulde ja wette. Pealegi ollete teie üks kuulus wöimalik issand ja wööte mulle kuninga kohto ees enam abbi sata kui üksli mu suggulane. Mis kaddedus ja sallaribba teie waasto ullatab! Agga nüüd lätti wibimata teele."

Nöonda wasselikko sõnu räkides lippas Reinowad: